

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

(ร่าง) ข้อเสนอแนะต่อเรื่อง

“การพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืนเพื่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการ รวมถึงบทบาทของภาคปศุสัตว์”

ข้อเสนอของ Rapporteur ณ วันที่ 5 ส.ค. 59

1. ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ จัดทำขึ้นจากผลการศึกษาของคณะผู้เชี่ยวชาญ HLPE ในเรื่อง “การพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืนเพื่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการ รวมถึงบทบาทของปศุสัตว์” ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคปศุสัตว์ในการพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืนเพื่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการ และมีส่วนช่วยในการบรรลุสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอ ภายใต้บริบทของการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 ข้อเสนอแนะนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยสนับสนุนข้อเสนอแนะอื่นๆ ของ CFS โดยจะไม่เป็นการซ้ำซ้อนกัน
2. ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่นโยบายสาธารณะของภาครัฐ แต่มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการหลายข้อที่ผู้มีส่วนได้เสียทุกคนสามารถนำไปปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะ

3. ข้อเสนอแนะที่ปรากฏในอยู่ในเรื่องการพัฒนาเกษตรกรรมที่อย่างยั่งยืนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับภาคปศุสัตว์ได้ สำหรับข้อเสนอแนะเฉพาะของภาคปศุสัตว์ จะเน้นเฉพาะประเด็นท้าทายที่เกิดขึ้นในภาคปศุสัตว์

การพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

I. ส่งเสริมความเชื่อมโยงและสร้างแนวทางการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละบริบท

a) เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและแผนงานในแต่ละสาขา และบูรณาการเรื่องความมั่นคงอาหารและโภชนาการเข้าไว้ในนโยบายที่เกี่ยวข้อง เพื่อความยั่งยืนในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของระบบอาหาร (Rec 2,3,5)

b) พัฒนาแนวปฏิบัติ (guidance) ที่ได้จากเวทีเสวนาของผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ และจากข้อริเริ่มที่มีอยู่เดิม ซึ่งมุ่งสู่การพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคปศุสัตว์ (Rec 1,3)

c) กำหนดวิธีการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละบริบท เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งให้ระบบอาหาร โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เสริมสร้างความยืดหยุ่น และแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียม (1)

d) ส่งเสริมและเพิ่มการลงทุนสาธารณะและการสนับสนุนทางการเงินโดยรวม ซึ่งจะช่วยสนับสนุนคุณภาพของสังคมและการให้บริการอื่นๆ โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มคนที่เปราะบาง (12)

II. ตอบสนองความต้องการของมนุษย์

a) ส่งเสริมการบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารจากสัตว์อย่างเหมาะสม เพื่อโภชนาการที่ดี หลีกเลี่ยงการบริโภคเกินความจำเป็น และจัดการกับความต้องการที่มากขึ้นโดยการส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน (Comments)

b) พัฒนาขีดความสามารถเพื่อตอบสนองความปลอดภัยของอาหารและคุณภาพมาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ กรอบการดำเนินงาน และแผนงาน โดยมั่นใจว่าต้องเป็นไปตามความเหมาะสมของขนาดการผลิต บริบทและรูปแบบการผลิต และตลาดที่แตกต่างกัน (5b)

c) ทำให้มั่นใจว่าคุณภาพชีวิตของแรงงานในทุกระดับ ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และกระจายสินค้า โดยเฉพาะสตรีและแรงงานอพยพ สอดคล้องกับมาตรฐานของอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายในประเทศ (14,4)

III. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันและให้อำนาจแก่สตรีและเยาวชน

a) ให้การเคารพ คุ้มครอง และบรรลุสิทธิของสตรี โดยมั่นใจว่ามีความเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากร ที่ดิน เงินทุน การเสริมสร้างขีดความสามารถ และการศึกษาให้แก่สตรี รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในกระบวนการตัดสินใจอย่างเท่าเทียม (4)

b) สร้างสิ่งจูงใจแก่เยาวชน และพัฒนาศักยภาพของพวกเขา เพื่อให้เป็นผู้ผลักดันให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (Comments)

IV. คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

a) ส่งเสริมรูปแบบการผลิต รวมถึงผ่านการใช้กระบวนการผลิตแบบเข้มข้นที่ยั่งยืน และเกษตรเชิงนิเวศเกษตรและอินทรีย์ ที่ช่วยรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและบริการของระบบนิเวศ ลดผลกระทบภายนอกที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Comment)

b) ปกป้องป่าไม้พื้นเมืองจากการทำลายป่า ที่เกิดจากการรุกรานทางการเกษตร และส่งเสริมการใช้ที่ดินและน้ำแบบบูรณาการ (13)

c) ปกป้องและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมสัตว์ โดยคำนึงถึงการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมเพื่อการเกษตรและอาหาร เป็นไปตามสนธิสัญญาที่มีอยู่เดิมและแผนปฏิบัติการที่ได้รับความเห็นชอบจากนานาชาติแล้ว (Rec 7)

d) ค้นหาทางเลือกสำหรับการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบอาหาร ในขณะที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงาน น้ำ ไนโตรเจน และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่สิ้นเปลือง (14)

e) ลดการสูญเสียอาหารและการทิ้งขว้างอาหาร โดยสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาห่วงโซ่ความเย็น และผ่านการเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดี (Comments)

V. เสริมสร้างความยืดหยุ่นต่อความเสี่ยงและผันผวน

a) เสริมสร้างความมั่นคงให้กับสิทธิในการถือครองที่ดิน โดยเป็นไปตามแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยธรรมาภิบาลของการครอบครองที่ดิน การทำประมง และการทำป่าไม้ ในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ (VGGT)

b) อำนวยความสะดวกในการปรับปรุงระบบการเกษตรให้ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยให้การสนับสนุนเป็นพิเศษแก่เกษตรกรรายย่อยและผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และบทบาทของสตรีในระบบอาหาร (Comments)

c) พัฒนานโยบายและเครื่องมือ และขยายการให้บริการและเสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยงและความผันผวนของตลาด (Rec 6)

d) ปรับปรุงระบบการเฝ้าระวังโรคระบาด เพื่อสนับสนุนระบบเตือนภัยล่วงหน้าและการดำเนินการที่ทันต่อเหตุการณ์ (8)

VI. ส่งเสริมนวัตกรรม การวิจัยและการพัฒนา รวมทั้งตอบสนองความต้องการข้อมูล

a) ส่งเสริมความร่วมมือระดับโลกในการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลที่จำแนกเพศ การวิจัยแบบบูรณาการและแบบมีส่วนร่วม และการถ่ายทอดองค์ความรู้ โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศและด้านอื่นๆ ที่ยังขาดข้อมูลและหลักฐาน เช่น การเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า (4)

b) สนับสนุนการคุ้มครองและสร้างเสริมความเข้มแข็งของระบบองค์ความรู้แบบดั้งเดิม และคุณค่าของความรู้ประสบการณ์ในการวิจัยและพัฒนา (Comments)

c) ประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแก้ปัญหาทรัพยากรและสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งเร่งประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดังกล่าว เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (Comments)

VII. ปรับปรุงสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์

a) ปรับปรุงระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ โดยมุ่งเน้นไปที่โรคติดต่อ และโรคระบาดที่สามารถติดต่อถึงมนุษย์ รวมถึงการใช้ยาต้านแบคทีเรียอย่างรับผิดชอบ โดยใช้แนวทาง One Health (ความเชื่อมโยงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสุขภาพมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม) และสร้างช่องทางการเข้าถึงบริการสัตวแพทย์ (8,14)

b) ปรับปรุงสวัสดิภาพของสัตว์ โดยใช้หลักสวัสดิภาพสัตว์ หรืออิสรภาพ 5 ประการ (Five freedoms) (สัตว์ที่เลี้ยงมีอิสระจากความหิวโหย/กระหาย/การให้อาหารที่ไม่ถูกต้อง มีอิสระจากความไม่สะดวกสบาย อันเนื่องมาจากสภาวะแวดล้อม มีอิสระจากความเจ็บปวด/บาดเจ็บ/หรือเป็นโรค มีอิสระจากความกลัวและความทุกข์ทรมาน มีอิสระในการแสดงพฤติกรรมตามปกติของสัตว์) ผ่านโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถและการลงทุน (8,14)

VIII. ส่งเสริมระบบการเลี้ยงปศุสัตว์ในทุ่งหญ้าเพื่อการดำรงชีพ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

a) ส่งเสริมบทบาทสำคัญของระบบการเลี้ยงสัตว์ในการบรรเทาความยากจน โดยลดความขัดแย้งที่เกิดจากการใช้ทรัพยากร การเคลื่อนย้ายปศุสัตว์ (รวมถึงข้ามพรมแดน) และปรับปรุงการเข้าถึงตลาด การบริหารจัดการที่ดินเชิงรุก การเข้าถึงที่ดิน น้ำ และการบริการ (11,12)

b) ส่งเสริมบทบาทของทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์เชิงพาณิชย์ให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริการเชิงนิเวศ รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์น้ำ และลดการมีส่วนร่วมต่อการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ (13)

c) พื้นที่ดินที่เสื่อมโทรม ลดการตัดไม้ทำลายป่า โดยการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์แบบยั่งยืน ที่มุ่งไปที่การเพิ่มผลผลิตของการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพและการจัดเก็บคาร์บอน (Comments)

IX. เสริมสร้างชีวภาพ การบูรณาการทางเศรษฐกิจ โดยใช้ระบบผสม

a) สนับสนุนให้มีการบูรณาการปศุสัตว์กับการเพาะปลูกพืชและทำปศุสัตว์ในระดับที่แตกต่างกัน รวมถึงการดำเนินงานในฟาร์ม ในพื้นที่ลุ่ม และในภูมิภาค เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการจัดการภูมิทัศน์และบูรณาการในระดับภูมิภาค และสร้างประโยชน์ในฟาร์มในแง่ของการใช้ปุ๋ย (13)

b) ปรับปรุงการบูรณาการของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเกษตรกรรายย่อย ผ่านองค์กรที่รวมกลุ่มและการดำเนินงานของพวกเขา การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด โดยมีการจัดลำดับสำคัญอย่างเป็นธรรม และการใช้มาตรการจัดการความเสี่ยงและแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ มุ่งเป้าไปที่การมีช่องทางเข้าถึงเครื่องมือบริหารจัดการความเสี่ยง (11)

c) ส่งเสริมการบูรณาการของปศุสัตว์ในระบบเศรษฐกิจเชิงชีวภาพ โดยการเพิ่มการใช้ผลพลอยได้จากปศุสัตว์ การบริหารจัดการมูลสัตว์ การใช้มูลสัตว์เพื่อเป็นปุ๋ย (Comments)

X. การแก้ไขปัญหาภายนอกที่มีต่อระบบอุตสาหกรรม

a) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสีย และประยุกต์ใช้ของเหลือ เพื่อลดมลพิษ การแข่งขันในการผลิตอาหาร และความกดดันในการใช้ทรัพยากร (14)

b) ทำให้มั่นใจว่าคุณภาพชีวิตและสภาพการทำงานเป็นไปตามมาตรฐานระดับชาติและระดับโลก และลดภัยอันตรายที่เกิดจากการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของการแปรรูป